

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegraful este de done ori pe sepm
mană : joia și Duminică. — Prenume-
ratonii se face în Sabin la expeditor's
foieci pe afara la c. r. poste, cu bani
gata prin scrisori francate, adresate
către expeditor. Pretimul prenumeratiu-
nei pentru Sabiu este pe anu 7. 0. v. a.
ear pe o jumătate de anu 3. fl. 50. Pen-
tru celelalte parti ale Transilvaniei și pen-

Nr 24. ANUL XVIII.

Sabiu, in 22 Martiu (3 April.) 1870.

ru provinciele din Monarchia pe anu anu
8 fl. era pe o jumătate de anu 4 fl. v. a.
Pentru prima, și lori straine pe anu 12
fl. 1/2 anu. 6 fl. v. a.

Inseratele se plătesc pentru
întea ora cu 7. cr. sîrbiu, pentru
a doua ora cu 5 1/2 cr. și pentru a
treia repetare cu 3 1/2 cr. v. a.

Cu 1 Aprile se deschide prenume-
ratonii nouă la „Telegraful Romanu“
pre lângă condițiunile espuse în fruntea
foiei.

Editura.

Alegeri la sinodulu archidiecesanu.

Din partea clerului s'a maj alesu :

In cerculu VIII par. protopr. Moise Lazaru; in cerculu XIV par. adm. prot. Nicolau Fodoranu; in cerculu XVI par. prot. Vasiliu Răsescu; in cerculu XVIII par. adm. prot. Samuil Cupșia.

O carte la tempulu seu.

Avemu înaintea noastră unu opu, pre care l'amu anunțat cându s'a pusu sub tipariu și cându a esită de sub tipariu. Acestu opu este: „Vechia Metropolia ortodoxa română“ a Transilvaniei, suprimarea și restaurarea ei, de Nicolau Popescu, protosincel archid., asessoru consistorialu, profesorul de teologia, membru fondatorul alu Asociației transilvane pentru literat. și cult. pop. rom. etc. Sabinu, cu tipariulu tipografieei lui S. Filtsch (W. Krafft.) 1870, dedicat Archiepiscopului și Metropolitului nostru precum și tuturor conlucratorilor la restaurarea metropoliei.

Este prim'a impressiune sub carea ne sfârșu, cîndu acestu opu; amu puté devens in ochii multor că preocupați de acea impressiune, de-si în realitate nu suntemu, pentru ca lu amu percursoru cu linisice si l'amu apretiuitu in valoarea lui. Caus'a dura de nu ne dânsa nici unu felu de judecata asupra-i este, de a nu captă judecata nimenui. Totu ce vomu face acum este, ca vomu lasá pre pîr veneratulu autoru sa vorbesca cătra publiculu nostru celitoru și adeca, dintâi cu motivele luate dia scriptura și puse in fruntea cărtiei.

Acestea le vomu face, că sa cunoscem de indata intențiunea și spiritulu care îniméza pre autoru. Ele suntu:

„Ci sia cuventulu vostru asiā, asiā; nu, nu; iera ce este mai multu de cătu acesta dela celu reu este. Mat. 5. 37.“ „Lepadându minciun'a, graiti adeverolu, fiacarele cu vecinulu seu. Efes. 4. 25.“ „Iera adeverulu in vîcu va remané Sir. 40. 14.“

Dupa ce si ficeze aceste puncte de manecare, procede in prefatiune a espune celitorilor scopulu acestui opu.

„Istoria unui poporu, dice, „e vieti'a lui insusi, privita din tôte părțile de vedere. Dara ce este ore istoria unui poporu, fără de istoria bisericiei lui? Déca acăst'a se pote dice in generalu, apoi cu cătu mai vertosu in aplicare la Români, a căror'a vieti'a e contiesuta intru un'a, cea politica nationala cu cea biserică? Si ore acăst'a din urma putesaru scrie, fără de amintire său cu esmiterea vechiei metropolii a Transilvaniei? nici decum. Ea, acăstă metropolia venerabilă, face deja parte intregitor'e a națiunei noastre; ea e vechia de căndu Romanu, și e menita a trai éra-si cătu acesta, străportându amentirea marirei, caderei și renascerii lui pâna la cea mai adanca posteritate.

„Trecutulu acestei metropolii e parte mare amaru și plin de suferintie grele: că-si trecutulu națiunei de carea apartiene. Neamicii cei multi și inversiunati isi îndreptara sagetile cu preferintia asupra-i; căci credeau ca cadiendu ea, va cadea impreuna și ins'a-si națiunea. In fine ei isbutira a o înfrângere și imbrânci la pamant, a o călcă și inhabusi, socotindu-o de mórta...“

„Sî cu tôte aceste incercări iesuitice, vechia metropolia română ort. a Transilvaniei trăiesce inca, ea reinvia că nnu fenice din propri'asi cenusia inca

și mai stralucitor'e de cum eră mai nainte! Tocm'a că sôrele de vîr'a: elu apune sér'a, pentru că a dôu'a di cu atât'a mai stralucitoriu și mai pomposu se resara. Mórtă a fostu, și a inviatu: perduta, și s'a aflatu: nesocotita, siubreda și gârbovita de suferintie; iéra acum reintinerita, plina de vieti'a și de potere, tare destulu că sa înfrunte ori-ce pericole ori ce atacuri i s'aru mai face.

„Adeverulu nu se pote ascunde, nu se pote omori; elu mai curendu ori mai tardiu trebuie să ésa la lumina. Elu se pote intunecă pre unu momentu, cum se intuneca și sôrele une-ori punendu-i-se nuorii improativa; dara apoi lumin'a lui cu atât'a e mai petrundietória, incătu orbesce de totu pre cei ce voiau a lu intunecă. Adeverulu e că și sôrele: elu e sôre crescute, și lumin'a lui inca nu se pote ascunde că și a sôrelei: că și cetatea ce sta de asupr'a muntelui, — cf ea luminéza pre cum luminéza lumin'a intru intunecu.

„Dá, vechia metropolia nu e mórtă; ea trăește inca, multiamita lui Dumnudie! Multiamita constantie celei de feru a Romanului! Multiamita spiritului celui liberalu alu vîcului XIX! Multiamita, de trei ori multiamita demniloru sii, cari asudara pentru restaurarea ei!“

Aici dlu autoru se îndrepta apoi cu multiamita cătra „predemnulu parinte Metropolit“ se îndrepta cătra toti „préstimati dompi și frati“ ai sei, cari au concursu la restaurarea Metropoliei și arata că a sositu tempulu de a luă condeiu a mâna și a reduce lucrurile la starea loru cea adeverata, și apoi continua mai departe:

„Acestea despre o parte, éra despre alta de torinti'a ce o avemu cu totii de a ne ingrigi mai bine pentru actele noastre cele mari bisericescii nationali, și de a nu le lasá că sa se mai dée uitări, de cei presenti și venitori, cum se intemplă pâna aci cu multe altele, și chiaru și cu actele cele inseminate din vechime ale metropoliei din cestiu, — credem, ca voru fi destulu de justificător'e pentru intreprinderea de facia. Istoria metropoliei acestei'a e o completare a istoriei bisericei noastre, fără de carea cea politica nationala nu se pote scrie și nu pote avea valoare deplină.“

Aru trebui că sa reproducem intréga acea insufletitor'e prefatiune, carea vorbesce din susfletul acelu ce lepadându minciun'a graiescu adeverulu istoricu fratilor sei, adeverulu carele mai tardiu lu radima pre documente tari, cari nu se clatescu că și stâncile pre cari suntu claditi muntii.

Dara déca amu trecutu mai fugitivu preste prefatiune sa comorâmu mai multu la introducere. Eata ce dice acăst'a:

„Precum națiunea română este cea mai vechia intre tôte națiunile conlocuitoare: asiā și biserica ei, cea ortodoxa orientala, inca este cea mai vechia intre tôte bisericile patriei.

„Intielegemu acea biserică, care isi trage originea din cea mai adanca anticitate a creștinismului, inca din tempulu Apostolilor; căci cine nu scie ca multime dintre legiuarii stramosilor nostri Români, descalecati in Daci'a, au fostu contemporanii Apostolilor, și au primitu creștinismul din manile loru chiaru? — acea biserică, carea inca in vîculu alu IV. și avu ierarchi'a sea nationala; căci cine nu scie de unu Nechit'a romanulu episcopulu numit u: „Apostolulu Daciei“ — éru de cătra poporele barbare: „Dumnedieul romanilor“? — acea biserică in fine, de carea se tienă națiunea română intréga pâna la incepere tempulu trecutu, și de carea se tiene și astădi parteua ei cea mai insemnă și mai numerosă, și carea in toti tempii cei vitregi, tempuri pline de lupte și amaraciuni, prin care se strecură abia na-

tiunea nostra, singura-i sù stéu'a cea conducătoare limanulu celu conducătoriu, balsamulu celu alinatoriu și puterea cea măgăitoare și insufletitor'e, — ea singura-i sù radiemulu și scutulu celu mai putericu, incătu cu totu dreptulu putemu dîce, că numai ei unice avemu de a multiamă astădi esistintă a națiunei române!

„Acestu adeveru din urma, recunoscutu de atâtea ori de cătra fiii națiunei, voindu cineva alu trage totu-si la indoiela, s'aru puté îndreptă unulu că acel'a chiaru și astădi la fratii nostri din secuime, căror'a, uitându-si de multu limb'a materna, numai biserica le mai remase unicul cimentu, unic'a baiera, cu care se mai tiene inca legati de trupin'a loru nationala, incătu altumintrea dieu de multu s'aru fi fostu absorbitu și ei de elementulu preponderante, de multu aru fi devenita uresistiveru victim'a acestui'; iéra incătu pentru adeverulu dintâi a deaca pentru anticitatea bisericiei ortodoxe, apoi ajunge a ne provocă in privint'a acăst'a din o multime de documente demne de tota credint'a numai la o singura circumstantia, și acăst'a este: ca despre încreștinarea națiunei române nu se face nicări nici cea mai mica amintire precum se face despre încreștinarea altor națiuni din patria, și din străinătate, — semnu destulu de invederatu, ea români și adușera credint'a loru creștina cu sine-le din Rom'a și Itali'a intréga, pre care inca acolo, a casa, o insupsere impreuna cu laptele dela mamele loru române. Numai asiā ne putemu spăla total'a tacere a istoricilor despre impregiurarea acăst'a; de oare multi dintre Romanii colonisti veniti in Dacia fiindu creștini, in scurtu tempu tôle coloniile dacice devenira creștine.

„Daca biserica ortodoxa este cea mai vechia in partie acestea, și déca aceea in decursulu tempului a devenit identica cu națiunea româna ins'a-si, va se dica: déca biserica nostra s'a închegatu in națiune, și acăst'a in biserica *): apoi ce era mai firesc decătu că națiunea româna sa-si aiba totodata și ierarhi'a sea nationala, și prin urmare sa-si aiba și metropoli'a sea érasi nationala și autonoma, și inca din tempurile cele mai antice, potrivit instituțiilor primitive ale bisericei ortodoxosu resaraténe, pre care alte biserice nu le au? Acăst'a se pote afirma cu atâtua mai veritosu, cu cătu vedem, ca caracterulu bisericei ortodoxe este in parte si nationalu, intru atâtua adeca nationalu, incătu instituțiile ei nu numai ierăta ci prescriu chiaru, că fie care națiune sa se folosesc de limb'a sea propria nationala in biserica si in tôte aferice bisericescii, ceea ce s'a si practisatu pâna acum in toti tempii si la tôte poporele tienetore de ea, asiā, ca chiaru si acolo, unde membrii unei parohii suntu de diverse nationalități, se ierăta acestor'a, că fie-care sa se folosiasca de limb'a sea nationala; insa limb'a este condiția esentiala a caracterului nationalu. Acă nu se pote impiedecă intru nimicu argumentulu contrariu ce s'aru deduce din impregiurarea, ca in biserica nostra a fostu introdusa si folosita preste o sută de ani limb'a slavona, precum si ca la poporele române si slave din Turcia, inca si astădi se tine servitiulu dñmnedieescu in limb'a greca; căci acăst'a este numai o excepție de totu singulara provenitóre de vîtrigata tempului, amu dice ca ea este o ingerința silnică a ierarchiei straine, sprințita de regimul politicu, carea insa stăta iut'o parte cătu si intr'alta, indata ce giustările se schimbă, incepe si ea a se delatură si a face locu limbui si ie-

*) Cine vré sa se convinga mai deaproape despre asertionea acăst'a, intrebă numai pre ore-care din poporul de rendu, carele marturisesc credint'a ortodoxa: de care biserică se tiene elu? — și-i va responde ca: de cea romanesca.

rarchiee naționale, va se dica: ordinei celei bune canonice, precum ne arăta speranța destulă de invederatu.

„Si totusi se aflara unii in tempurile mai noue, cari sedusi de interese eschisivu naționale suprimitatiorie, incepura parte a negă de totu existența metropoliei române ardeleni, parte, vediendu ca tota osnălă in acăstă le va fi desideră a atacă celu putinu naționalitatea română a aceleia, afirmându spre uimire, ca superiorii acelei prevenerande metropoliei române aru fi fostu serbi si nu romani s. a.**) De asemenea se aflara altii, cari se incercă si ei la rondulu loru a denegă legalitatea metropoliei acestei facia cu legislatiunea tierei, preindendu cu stăriuntia, ca acăsta din urma nici odată nu aru fi cunoscutu si recucunoscutu vre-o metropoli română in Transilvania si Ungaria.**)

„Ei bine, noi in mană tuturoru incercariloru acestor ale adversarii nostri de totu soiul de a negă sistentă vechie noastră metropolii ardeleni, afirmăm din contra, ca români din Transilvania si Ungaria si avura metropoli loru națională si autonoma inca din tempurile cele mai vechi, si acăstă suntemu in stare a o documentă cu o multime de documente de totu felul, documente autentice si valide, incătu a nu crede intr' insele eru însemnă a nu crede lumină sōrelui ce lumină de asupra nostra“.

Dupa ce am spicuitu acăstă părțică din opu. credem ca pentru scum e de prisosu a mai rationă noi deosebitu asuprai, căci citatele aceste vorbesc mai multă de cătu suntemu noi in stare a dice despre elu.

Dietă Ungariei.

In siedintă din 25 Mart. a camerei anuncia presedintele, după autenticarea protocolului siedintei premerse, incursele, care se trămitu comisiunii de petiții; representantii M. Tormásy si Gr. Turz predau petiții, care asemenea se trămitu comisiunii.

Casă trece apoi la ordinea dilei, la care sta referatul comitetului centralu despre proiectul de lege privitoriu la prelungirea indemnitatii.

Referentul conte Fr. Szirmay referă, ca comitetul centralu recomanda unanim primirea proiectului de lege.

Cameră susțepe indata desbaterea despre referatul și acceptă proiectul de lege. A treia ceteră se va pune in siedintă victoria la ordinea dilei.

A. Czengery anuncia ca comitetul finanțial a finit dejă proiectul de lege despre bugetul anului 1870; densu rōga casă a demandă tiparirea și predarea proiectului secțiunilor. Se incuvintă.

La 1/2 2 ore se încheie siedintă.

In siedintă din 26 Mart. a casei reprezentanților propune Fr. Pulszky, după autenticarea protocolului a se alege cătu mai curendu o comisiune, care are a se esmitre pentru esamenarea nașterii cei adeverate a fondului universității, a fondului religiunarii și scolariei. Casă decide a alege comisiunea in siedintă de luni.

Legea despre prelungirea indemnitatii se cetește a treia-ora.

Urmăză desbaterea despre propunerile lui Zsédenyi și Tisza. Cela dintău propune esmiterea unei comisiuni de cinci pentru cercetarea acușelor facute din partea opusenei contră secretariului de statu Hollán; cestu din urmă prelînde esmiterea unei comisiuni de siepte, care să examineze afacerile de oficiu ale ministerului de comunicatiune. Mai intău trebuie sa decida casă ca voiesce să nu a luă la desbatere propunerile acestea.

La desbaterea ce se începe iau parte in siedintă de astăi propunerii Zsédenyi și Tisza, ministrul de comunicatiune și E. Simonovici.

Siedintă se încheie la 1/2 3 ore.

In siedintă din 28 Martiu a casei represen-

tantilor se autentica protocolul siedintei premerse. Presedintele anuncia mai multe incuse, care se trămitu comisiunii de petiții.

A. Pribej se rōga din cauza sanitaria pentru unu concediu de săptămâni; i se concede. Representantii R. Ihasz, M. Iókay, T. Prileszky, N. Kiss Kovacs si I. Lüdwig predau petiții, care asemenea se trămitu comisiunii de petiții.

I. Vidliczka y interpelăza pre ministrul de comunicatiunea, ca are de cugetu, a delatură in interesul comunicatiunii, pedecele de comunicatiune aflată pre drumul Pest'si Nyiregyháza, a introduce pre drumul Nyiregyháza=Miskolc o tarifa de transport mai moderata, a exceptu in stationa Miskolc o impreunare directă a drumului de feru de nordu cu liniele ferate dela Tisza si a dispune cătu mai ingraba in afacerile aceste? Interpelatiunea se predă ministrului de comunicatiune.

C. Toth presinta unu proiect de conclusu, in urmă căruia sa decida casă la desbatere despre drumul de feru Băttaszék=Dombovár=Zákány, ca line'a Băttaszék-Baja sa se clădesca nemijlocită după cea susuzinsa. Proiectul de conclusu se va tipări.

Notariulu casei magnatilor B. Nyáry presinta casei repr. unu nuntiu, prin care face cunoscutu ca proiectele de lege despre radicare civilistei, despre pensiunile comune, despre suspendarea lui „Diritto d' Alboraggio, despre creditulu suplementarul pentru datori postale din 1869, despre remanerea provisoria in activitate a curtilor judiciale de finanțe si despre prelungirea indemnitatii s'au primi neschimbante.

Acesta săiese proiecte de lege se voru susține prin regimul Maj. Sele regelui spre sanctiunare.

La ordinea dilei sta alegerea ambelor comisiuni pentru cercetarea fondului publicu, administratru de ministrul de culte, si fondului universității.

Urmăză continuarea desbaterei despre proiectul de conclusu a lui Tisza. In siedintă de astăi si continua Simonovici vorbirea sea contră ministerului de comunicatiune.

(Va urmă)

Scena din conciliu.

Coresp. „Pressei“ face unu raportu forte neplacutu despre unu incidentu ce se intemplă de cătu in conciliu din România. Episcopulu Stroszmayer se suie pre tribuna. Impregiurarea acăstă inca dede ansa la murmurări din partea infalibilistilor.

Stroszmayer se pronunciă inca la ceteră intău contră formulei de promulgatiune: „Pius IX aprobase concilio“, nici parafras'a din raportulu comisiunii „judicantibus universae ecclesiae episopis“ nolu multiamesce; mai bine si mai corectu aru fi „definientibus etc.“ Dupa densu se potu delatură usioru tōle greutățile prin simpl'a intărcere la formul'a conciliului tridentinu si aceloralte conciliu: „S. Synodus in spiritu sancto legitime congregata.“ Mai departe au facutu oratorulu opusitione acelu punctu alu projectului, carele atribuie protestantismului panteismulu, naturalismulu, rationalismulu, indiferentismulu si preste totu tota „cismă“ spirituale dela tridentinu incocă. Afirmatiunea acăstă dice Stroszmayer, nu e numai contră adeverului, dară si contră carității crestine.

Infalibilistii incepura a tropoi cu picioarele si a demustră ca nu le place.

Stroszmayer aduce apoi numai că exemplu pre Leibnitz si Guizot, carii au aparutu in scrierile loru asiă de frumosu dumnedieirea Măntuitorului si au dovedit o iubire asiă de serbinte pentru Chs.

Cardinalulu de Angelis intrerumpe pre oratoru, dara de iritatu nu poate vorbi, ci balbuie si ia clopotul a mâna, lasându pre congresedintele Capaltilor să vorbescă.

Stroszmayer dice ca aru dorî bucurosu sa intre in o dispută cu Capaltili, pentru că densu e convinsu de adeverul celor ce le au disu.

Sgomotu mare se face de partea infalibilistilor „Josu cu elu!“ „Sa nu mai vorbescă!“

Cei mai multi dintre dogmatisti se sculaseră. Multi amenintau cu pumnulu si prin gesturi. Patriarchulu din Ierusalim (nu celu adeveratu, ci o

creatiune papista. Red.) a fostu unul din cei mai aprinsi de rivna.

Stroszmayer se intărește către cei mai cu rivna: „Asiu dori sa celti in meditațiile protestantului i Guizot, atunci ati vedea ca voi nu sunteți in stare sa scrieti trei sîre de acelea“.

Tumultul cresce asiă de tare, incătu oratorul nu mai poate vorbi mai departe. Prin vînătulua strabate dela presidiu strigarea: „Sa vina Iosu — a vorbitu destulu.“

Stroszmayer: „Protestezu! Voi nu sunteți conciliul!“

Amaraciunea s'a urcatu pâna la furia. Sgomotu selbatecu, eschiamări cu pasiune, precum: „Damnamus eum! Damnamus istum!“ Confuziune mare. Presedintele inchide siedintă. Episcopulu Stroszmayer parasesce iute tribună. Porta aulei se deschide.

Publicul adonat in domulu peirinu, venit in iritatiune prin larmă ce se audia din sănătă aula. Servitorimea parintilor era de parere ca in lăintră s'a votat dogmă infalibilităție. Poporul credință ca asiă ceva se va fi intemplat, a luat partea pentru si contră. Se, audieau eschiamări ici de: evviva l'infalibilită!“ colo: l'infalibilită a basso. De către nu se deschidea curendu portile conciliului, cine scie ce se mai putea intemplat si inca in celu dinăuntru domu alu crestinătăție. Intre servitorii episcopilor se si vorbia: „Episcopii se batu!“ Ba unii din episcopi chiaru diceau, ea de către nu se deschidea curendu aulă si nu se inchide siedintă asiă de iute, venia trebă inca la bataia. Asiă era de mare mană infalibilistilor.

Se dice ca la desbaterea dogmei infalibilităției se va implăti aulă cu soldati pentru susținerea ordinei.

Au putut dice cineva ca aceste suntu esagerări, inse după cum se vede din „Univers“ diariu clerical si legitimist, asiă se au intemplat.

Pertratarea dogmei s'a amenințat, nu se scie inse pâna cându.

Revolutiunea română.*)

Santu trei perioade, in timpul istoricu, in care sciintia si ratiunea omului s'a servit cu acelea-si cuvinte spre darea dizeritelor idee; șiu consciintia a fostu dizerita in aceste trei epoci ale istoriei despre lucrurile reprezentante cu acelea-si vorbe.

Altă intelegea vechimea cu numele poporu; altă intelegea evulu-mediu; altă intelegerem noii, dela revolutiunea cea mare mai alesu, incocă. Prin urmare, altă era republică in vechime; altă erau republicele in evulu-mediu, si altu ceva este republică dela emanciparea Americii englese incocă. Alta idea si facea vechimea cu vorba democratia si alta idea ne facem noi astăzi cu aceea-si vorba.

Asemenea si cu aristocratiă, demagogia, etc. Nomenclaturele si vocabulariul întregu alu lui Platonu si Aristotele si-au modificat, si-au schimbat radicalmente sensul, dela revolutiunea cea mare incocă.

Noi, cari mersesem in frunte si pre intrecre cu cele-lalte popore ale Europei pâna la Constantin Brancovenu, ne am curmatu actiunea progresului filosoficu alu secolului alu XVIII in teoria libertăților prin venirea domnilor său Beilor straini; si, dela curmarea progresului, poporul român a trebuitu sa dea dănderatele, din scadere, in scadere, prin desarmarea sistematică urmată, prin desnationalisare, prin umilită, prin ignoranță despre trecutul seu si, prin urmare, prin desprețiul in consciintia sea despre sine insuși.

La realizarea aspirațiunilor secolului XVII si a filosofiei secolului XVIII; la traducerea in practica viuă a principiilor encyclopedistilor, la isbucnirea revolutiunii celei mari si la caderea feudalităției si a feudalismului cu capul regelui, care sferșită evalu mediu in agonie, s'au electrizat poporele Europei; si români, simpatici prin instinctu fransesilor, au tresarit si ei in lethargia loru.

Dintre primii revolucionari fugari au ajuns multi si prin România, precum Carra si alii aducându intrănsii germanele vietiei si imprăscându-lu prin loge masonice fundate in Iasi si in București si prin totă mijloacele in societatea română.

Volterismulu a inceputu a fi de moda si omenei societăției se porocleau: Voltaire, Diderot, Mirabeau, Robespierre, etc. Se turmentau lautarii spre

*) Privesc pre România. Red.

*) Vedi intre altele „Respunse la atacurile unor români si ale presei, in contră unitatei hierarchiei bisericice resaritene catolice ortodoxe si a națiunii serbesci din statul c. r. austriacă“ — tiparit in Viena in 1851; precum si polemicele intre Români si Serbi citate mai in diosu.

**) Acăstă assertiune o sustine press'a magiara mai alesu in tempulu resolvirei si alu inarticulările metropoliei din cestune si alu pertractări ei in dietă Ungariei.

a dă din cobza și prin scalimbări de falci Marsiliașa, și pre ultie se cântă Carmagnola „Fif-li-son, fif-li-son, ti canonu !!!“ Harvati in fine, „epoca Apelpisitorului“ precum o numesce Fotino, deschise secolul XIX în România și poporului român incepând cu mijescă la sfiorile unei lumine.

Dupa trei lustrii numai, poporului român era în pioire, se uită cu ochii de acuila dreptu în sârbe. Domnul Tudor se radica cu voința poporului pre frunte, proclama găna strainilor de pre tronul României și desrobirea poporului de sub jugulu ciocoilor, dintre care pre care lu prindea, „lu scurtă, său lu amenintă selu scurzeze de o palma.“

Boerii, fugari la Brașov, incepura a se gândi la reforme și cu întorcerea domnilor pamanteni, Grigore Voda Ghica, fără sa atingă pactul social în inițiativă lui, trase căteva bariere rapacității functionarilor și alcătuș unu felu de regulament administrativ, curioasă reformă, forte instructiva, pre care o posedem noii în originalu și pre care vom tipari-o în coloanele acestei foie.

Regulamentul organic a regulat administratiunea terei și cu regularea administratiunei a regulat și servagiul celu dinaintea Mavrocordatilor restabilită, a regulat și a clasat privilegiul, a datu unu controlu afacerilor terei în intru, opriind expresu autonomia terei; a creatu unu bugetu dela 4 milioane, de odata la 20, și a lasat controlul lui numai în măna privilegiilor, care privilegiati erau scutiti de a contribui cu macar ce la dinsulu. Averile privilegiilor crescute nemesurăt prin impilarea poporului lipit de pamant spre muncă pamantului în beneficiul boerului. Moșia ce nu dă pâna aci decât 100 galbeni, spre exemplu, se radica de odata la 1000 și la 2,000 galbeni pre anu. Mostele se arandau cu atâtia clacasi, dati prin contractu și socotili cătătăia galbeni pre anu clacasiu.

Scolele, literatură, unu inceputu de presa, sub aspră censura muscalăscă, societățile secrete, instructori și guvernante franceze, tineru acum mai în contactu de idee pre România cu Franța, înălțu revoluționea franceză din 1848 ajunse rapede în România.

Poporului român su intregu în pioire și-si puse și cererile lui sociali pre lângă cererile politice. Elu ceru oborirea pedepselor corporali, improprietărea pre pogonele rescumperate de densul prin muncă lui, mai oferindu inca si despăgubire și dreptul a participă și elu la facerea legilor și la controlul întrebuintării banilor publici.

Priviligiati fugari in Russi'a și in Austria au isbutită lesne sa înduplice pre cei ce aveau interesu sa nu se emaniceze unu popor, și unu popor latin, în cîstele lor; înălțu vinu turcii, preste ei muscalii, și peste acestia nemții, că sa strivăscă ideia emancipării poporului român; ba inca boerii credință se tari pre radimulu a trei soiuri de baionete straine, se mai si opintira sa desradecineză și chiar ideia de unu dreptu ore-care alu poporului român asupră pamantului seu de labore in patria lui; și gasira dumnealoru cu cale, și legiuira dumnealoru ca clacasiu sa nu se mai dică nici clacasiu, ci chiriasi!

Guvernul celu natural alu terei, alesu si aclamatu de tiéra in neaternarea ei, precum si reprezentanții naturali ai terei, exilati de către boeri prin puterea Russiei, in pribegirea loru prin capitalele Europei, prin Constantinopole, prin Parisu si prin Londra, exercitau cu fidelitate mandatul loru sacru, datu loru de către poporului român asupră cărui a resbunarea privilegiilor se exercită de către trei soldatesce, care de care mai barbara, turcescă, muscalăscă si nemăscă.

Emigrati impleau cabinetele de memorie, si press' a ospitaliera a Franciei si a Engliterei cu lamentările patriei loru in robia.

Ömenii de statu ai Europei occidentale si imperatul Napoleon III cunoscău de rost istoria politica si sociale a României căndu, după bataia muscalilor in Crimeea, se facea tractatul celu mare din Paris. In acestu tractat s'a resumatu cererile revolutionilor române politice si sociale, s'a recunoscutu tractatele românilor cu turcii, s'a obritu protectoratul rusescu si s'a cerutu imbinatatierea sortiei poporului român.

Comisari dela siepte puteri, cari au luat sub egidă loru pre România, au fostu tramisi in tiéra sa cerceze la facia loculei pasurile poporului român, si, de si in divanul ad-hoc, deputatii po-

porului au fosu amagiti de către deputatii privilegiilor sa nu se atingă cestiunea sociale in cele patru puncturi emise că dorintie ale terei, déra comisarii cari conversau cu amicii poporului si primau memorie din tôte pările, sciau unde sta cestiunea sociale si ce pretiu sa pună pre lingusirile ciocoesci ale celor ce se osteneau se-i amagăsca.

In fine privilegiatii isbutise sa se lase in cestiune, ba inca sa se si intărăsca, starea deplorabile a poporului român si sa se incredintieze controlul terei numai in măna privilegiilor, creându acum oligarchia, si mai restrinsa, si mai cumplita de cătu aceea a regulamentului organicu, neadmitiendo altu-feliu de nobletia intrenă de cătu numai nobleti'a jidovăscă, nobleti'a baniloru !

Acăstă era starea lucrurilor si rezultatul a trei revoluțuni facute in România in cursu de 40 de ani !

Patru dieci de ani de căndu poporului român cerea cu jalbe si cu revoluțuni usiurare si privilegiile se inversionau si mai tare lu apesau si mai multu, căndu ei dă dreptul cu legile loru, căndu prin adjutoriul strainilor.

Evenimentele suntu neprevedute si efectul loru necalculabil.

Moldovenii alegu, fără sa scia chiaru ei cum, unu domnu alu cărui nume nu era de locu cunoscuto la noi, alu cărui nume nu venise de locu în teră romanăscă.

O aspirație vaga, neavandu altu rationamentu de cătu principiul unirei, sustine in cătă-va români d'eci ide'a, ce propagasera ei, inca de căndu se stabilise, ca moldovenii sa-si aléga antău pre domnul loru si apoi muntenii pre alu loru; ide'a ce, ori-cine va fi alesulu moldovenilor, acel'a sa fie si alesulu munteniloru.

„Tr. Carp.“

(Va urmă.)

Situatiunea in Spania.

Au trecutu déjà unu anu si jumetate decându revoluționa, incoronata de succesu, a alungat pre Isabella si curtea ei regescă din Spania; o intempiare favoritoria a datu libertăției victoria asupră unui despotismu ingamfatu de bigoteria si coruptiune.

Mai de multu decât de unu anu depinde dela națiunea spaniola, a dispune după placu de interesele sele vitale, a asigură si binecuvintă binele statului cătu si a fia cărui cetățianu in specie, cu institutiuni salutare; si totușu linișce, ordine si o stare normală nu s'a intocuito, aceste se paru a fi o utopia fantastica, unu idealu, care nici căndu nu se va realiză.

A raru se astă in istoria universala o episodă mai ridiculă, decât cersirea potintilor spanioli după unu rege.

Barbatii, cari de facia conduca trebile in Spania, nu se poteau blamă mai tare, nu-si puteau pată auctoritatea loru de barbati de statu mai urătu, decât prin stupiditatea, cu care au alergat dela o curte la altă, dela o dipastia la altă spre a cersi unu rege pentru Spania său mai bine dăsu pentru sine insu-si. Si tôte acestea au remasă fără rezultat: In tôtea Europei nu s'a aflat o papusă, care sa primăscă mantau de purpura, că dnii Serrano, Topete si altii se-si păta ascunde scopurile loru cele ambiciose si nesatiōse in păturile acelei mantele, asiā după cum le-au ascunsu in pările uniformelor si costumelor proprii.

Fracțiunile si factiunile amintite s'a decisu inse, déjà a taia firu jucăriei, căci ele insuși o presiemtia de daunăsa si a inlocui tronul regale vacantu din Spania cu ducele de Montpensier.

Manevra de introducere merită recomandat; prin apucături si prin scene diferite au îndupăcatu populaționa cea neconstantă a capitalei, a oferit candidatului de tronu ovatiuni, care-i dau ceva din acel'a nimbu, fără de care unu pretențentu nici căndu nu păte sustă.

Atunci sörtea intrevine prin o faptă îndeplinită de ducele de Montpensier, de care elu nu s'a pototu feri si care trebuie sa ziba de urmare după legile spaniole o esilar de 3-4 ani; vremu a dice duelulu intre Montpensier si Henricu Bourbon, care s'a finită cu moarte celu din urma.

E posibile, si inca verosimile, ca Montpensier nu se va pedepsi conformu legilor statutare, inse nici rege alu Spaniei nici căndu nu va potă fi;

căci nici monarchistii cei mai culezatori si obstinați nu voru îndrasni a pune pre tronu pre unu barbatu, care asiā dicundu e patatu cu sânge de omu, cu sângele unei rudenie de aproape.

Henricu Bourbon s'a bucurat de pucine simpathii in Spania; de ale monarchistilor din cauza, ca a fostu de partea republicana; de ale republicanilor inse din cauza, ca a fostu unu Bourbon, si prin urmare republicanismul lui nu era aptu, de a insuflă ore care incredere. Si înmormantarea lui a decursu in deplina linisice, fără de a se fi ivit demonstrații in favoarea memoriei lui.

Acăstă inse nu e consecința, ca Montpensier, de a comis ușorul cu scopu său fără de scopu, nu va deveni prin faptă sea mortifera de obiectu alu urei comune.

Cauzatorii spanioli de rege stau neconsolati, vedindu-si candidatură impossibile.

Cu deosebire se astă Prim intr'o situație de totu neplacuta. Favoreea poporului, prin care elu a devenit de-si nu de cheșu, totuși in faptu de celu mai potintă si mai de influență membru alu regimului Serrano et Comp. a disparutu indată si s'a intemplatu, de pre elu, pre atotpotintele favoritul alu populaționei din Madrid l'a insultat poporul, aruncându după elu chiaru cu pietri. Acăstă e ceva neplacutu, cu deosebire căndu cineva, ca Prima, e asiā de inchipuitu pre marimea si omnipotenti'a sea.

Si Serrano se siempe de prezintă asiā de strimitorită, incătu bucurosu aru abdice postului seu dubiu de regentu si aru suscepe o viatia de cetățianu si patriotu.

Ce forma de regim voru da potintii terei după abdicarea lui Serrano? după caracterul lui Prima si Serrano nu se păte presupune cu securitate.

E posibile, ca inca la tempu potrivit voru abdice monarchismul spre a dă terei aceea forma de regim, care i e acomodata; e inse si posibile ca voru străformă provisoriul celu fără de caracteru de prezintă intr'unu definitiv republicanu.

Mai probabile e crearea unui nou provisoriu si incercarea de alu sustinē pâna, său voru astă pre regele de multu cantat său va provocă conștiința poporului desceptata o fortuna asupră loru, care tocmai in modulu acel'a, după cum ei pre Isabell'a, i va matură afară din tiéra.

(N. Fr. Ld.)

Resinari in 18 Martiu 1870.

Domnule Redactoru! In vîr'a trecenta inca decise in ministeriu reg. ung. de culte si instrucțiune publică, de a tramite pre mai multi invetitori din patria prin Germania, spre a studia acolo starea instructiunii poporale si a instituțiilor de invetimenti, despre ceea ce inșintă si pre venerabilul consistoriu archidiocesanu cu aceea, că sa recomende vro cătă-va invetitoru, cari aru voi sa intreprinda o astfelu de calatoria, pre spesele statului.

Intre cei recomandati am avutu fericirea a fi si eu, si in ministeriu după antemergătoria inșintări, despre urmată designare, la venerabilul consistoriu archidiocesanu, prin gratios'a sea hărția dto 18 Sept. 1869. Nr. 12040, me inșintă ca pentru acăstă caletoria aru fi designat, din invetitorii din Resinari d. Popoviciu Barcianu, adeca pre scriotoriul acestoră — cu locul petrecerei Dresd'a si tienutu.

Pre la finea lui Sept. 1869 am plecat spre acelu locu, unde am petrecutu vro 6 septembri.

Reintorcendume in patria, dorintă mea au fostu: de a dă publicitatei experientele căstigate acolo pre terenul instructiunii poporale.

Din cauza ocupatiilor multe că invetitoru si directoru alu scolelor din Resinari, si fiindu-ca trebui sa gatescu mai antău unu raportu despre cele experiente către in. minist. de culte, nu-mi fu cu putintă a împliniti mai curendu acelașa dorintă a mea.

Fiindu inca acumu occupatiunile mele mai puține, me grabescu a dă publicitatei, ceea ce am pututu culege pre terenul instructiunii poporale in Dresd'a si tienutu.

Deci me indreptu cătra on. redactiune e stimulului nostru diurnal „Telegraful Român“ cu rogarea: că sa binevoiasca a dă locu in coloanele acestui stimul diurnal, urmateloror „epistole din

Germania către unu invetiatoru din patria^c, în care m'am încercat a depune aceea ce am potut culege pro terenul iustrui poporale in Saxoni'a, și ceea ce am credut de interesu pentru invetitorii scóelor nóstre poporale etc. etc.

D. Popoviciu Barcianu
Directoru scolariu.

Epistole din Germania.

către unu invetiatoru din patria.

Dresd'a

Amice! Sunu acum'a mai döue septemâni, de cându ti disesemu „remasu banu in patria“ și plecasemu la Dresd'a, spre a studia starea iustrui poporale și a institutoru scolarie din acele părți.

Convinsu fiindu ca, institutiunile scolarie ale unei tieri, care in privint'a acésta ocupa unulu din locurile cele mai onorifice dintre tóte staturile civilisate, te voru interesá, și ca vei dorí ale conóscce ceva mai de aprope, me voiu încercá a-ti relatá din timpu in timpu ceea ce am putut culege pre terenul iustrui poporale in Saxoni'a.

In cele urmatórie deci ti voi scrie ceea despre institutu filantropicu, numit „Pestalozzi-Stift“, care s'au inițiatu prela a. 1837 de către „asociatiunea pedagogica“ a invetitorilor din „Dresd'a“, sub a cărei conducere si ingrigire, sta inca si in din'a de astadi.

Incepururile acestui institutu au fostu mici, dar' in cursu de vre-o 30 ani au ajunsu acolo, de are nunumai o didire a sea propria, frumósa, spatiósa, in care se ingrigescu vr'o 30 copii, mai cu séma orfani de invetitor, cu tóte cele de lipsa atâta pentru corp, cătu si pentru spiritu, ci si o gradina estinsa, bine-lucrata, in care se ocupa la vr'o 60—70 copii seraci, cari afara de scóla suntu fára vre-o ingrigire din partea parintiloru si prin urmare espusi influențelor stricacióse si demoralisatorie ale unei vieti fára ocupatiune si de prestrade, — cu lucruri folositóre de gradinaritu seu cu altele de feliu acestor'a.

Chieltuelile institutului le pórta asociatiunea pedagogica. Ea le acopere parte prin contribuir regulate, anuale, menite spre acestu scopu, si cari incurgu dela membrii asociatiunei si alti numerosi binevoitori ai acestui institutu, parte prin venituri din tacsele anuale (75 taleri), cari au sa le solvésca pensionarii cei cu stare materiala mai buna, parte prin contribuir si venituri estraordinarie, dela concerte, prelectiuni, espositiuni de lucruri de mâna, cari apoi se vendu, s. a. de feliu acest'a.

Din resturile ramase dupa acoperirea cheltuéléloru s'au alcătuitu unu fondu statutoriu alu institutului, ce suie acum la aprope 1500 taleri.

Ingrigirea si conducerea nemijlocita a institutului intregu o are unu inspectoru seu „tata“ cu sotia sea, sub densulu sta apoi gradinarulu si unu meseriasi, cari impartu si conduc lucrul de mâna al copiiloru celor seraci, cari vinu la lucru in institutu.

Acesti copii nu au locuint'a in institutu, ci vinu numai dupa órele de scóla aci, spre a lucrá, cam dela 11—1 si 4—6, vér'a 11—1 si 4—7 óre dupa amédi.

O gradina mare, frumósa, care incungiura institutu, este locul unde se ocupa acei 60—70 copii cu sapatulu, semenatulu, plivitulu straturilor, sapareo si adunarea legumelor, facerea potecelor, gunoarea locului, oltuitulu pomilor, ingrigirea vitielor de struguri s. a. căndu anotimpulu este favorabilu. Si asia locul pre care sta astadi acea gradina, si care mai nainte era unu locu sterpu, petrosu, neroditoru si servea spre executarea criminalistilor celor mai mari, au devenitu prin mânila acelor copilasi unu locu frumosu, roditoru, plinu de straturi cu legume, cu pomi, flori, vitie de struguri etc. care nu-ti desfatéza numai ochii, ci si inim'a, căndu eugeti la aceea, ca prin acestu lucru, prin acésta activitate regulata, 60 de copilasi s'au smulsu din mânila coruptiunei si a vagabundagiului, in a căroru ghiare aru fi cadiutu de siguru, nepotendu portá parintii loru, grigia corespondiutoria de ei, si ai tinea sub supraveghiere stricta. —

Cându tempulu e nefavorabilu si copii nu se potu

ocupá cu lucrul in grădina, atunci lucra in o sala a institutului, menita spre acestu scopu, sub pri-veghierea maestrului, ici unii la uneltele de lemnuri li trebuiescu in gradina, la impletirea de covóre de picioare din fasii de postavu, colo altii la corse de parete, mape etc. de hárthia grósa, ierasi colo alegu unii cafea, linte, tamáia, muschiu, din colo vro cătiva pregatesev, din hárthia de maculatura secouletie de hárthia pentru boltasi, seu etichete pentru spiceri, si asiá in tóte unghiurile e activitate, dara totu odata si voia bona, preste totu locul ordine, nicairea disordine, fugire de lucru, portare rea si necorespondietória.

La 6 resp. 7 óre sér'a, se aduná toti copiii lucratori la unu locu, si sub pri-veghierea si in presența inspectorului institutului, fiacare di se inchiea cu o rugaciune scurta, cu cetearea unui capu din sănt'a scripture, seu si cu o căutare acomodata.

Sâmbeta sér'a e totude-un'a di de computare a dileloru de lucru si totuodata di de plata.

Fia-care copilu capeta pre óra de lucru cam 1 1/2 cruceriu, ceea ce suie pre luna la 80 cr.—1 fl., multi copii, nu-si iau bani la finea septemânei, ci i lasa spre a se pune in cas'a de pastrare, căndu se voru confirmá se-si póta procurá haine seu alte cele din ei; copii, cari voiescu a scôte banii la finea septemânei, trebuie sa vina cu parintii loru, in a căroru mâna se incredintéza apoi acelu cástigu alu copiiloru.

Credu ca nu va fi de lipsa a-ti mai da, amicul meu, unu comentariu lungu la acésta institutu adeveratu frumósa si folositoria, căci vei poté judecă insu-ti folosulu celu mare ce-lu aduce nunumai copiiloru, pre cari si conduce la o viața morală si activa, ci si parintiloru, si societăției întregi, pre cari si scutesce de bântuelile la cari aru fi supuse, căndu acei copii aru deveni ómeni imorali, vagabundi, cersitori etc. Cu acestea deci incheiu pentru astadata.

Protocolulu siedintei a VIII-a.

(Extraordinarie)

tinute din partea directiunei asociatiunei nationale pentru cultur'a poporului român, in Aradu, 25 Martiu 1870.

De fatia au fostu:

Presedintele directoriu secundariu Ioane Popoviciu Desseanu,

Membrii: Mironu Romanu, Dr. Atanasiu Sian-doru, Demetriu, Bonciu si Teodoru Serbu, notariu Petru Petroviciu.

Nr. 51. Din partea presedintelui directoriu secundariu, convocându-se siedintia este straordinaria pre diu'a de astadi, se face propunere: a se desige terminulu tienerei parastasulu indatenetu pentru seficitulu si meritatulu barbatu alu natinnei, Georgiu Pop'a, — cătu si pentru reposatulu binefacătoriu alu asociatiunei nóstre Iov'a Cresticin.

Decisiune. Pentru eternisarea memoriei reposatiloru barbatu zelosi, si facatori principali ai asociatiunei acesteia, se despune a se serbá cu tóta solenitatea, indatenatulu parastasulu anuale, si anume pentru Georgiu Pop'a fostu comite supremu alu comitatului Aradu, membru fundatoru, si vicepresedintele alu asociatiunei, pre sambet'a viitoria in 2 Aprile nou, a. c. in biseric'a catedrala romana gr. orientala, la 10 óre nainte de medieadi, insarcinându-se presidiulu cu arangiarea corespondietória.

Iéra pentru reposatulu Iov'a Cresticin, se despune: a se tiené parastasulu la Siria in biseric'a gr. or. de acolo, pre sambet'a florielor ce cade in 16. Aprile nou, a. c. cu alu căru'a arangiare este poftitu dlu colectante alu asociatiunei Ioane Moldovanu notariu din Siria, si domnulu administratoru protopopescu Nicolau Beldea pentru severa functiunei funebrale. —

Despre aceste serbari funebrai se va face anunciu in diarele nationale, invitându-se onorabili publicu romanu la participare.

Protocolulu acesta cetindu-se, s'a autenticat in presența comembriilor mai susu numiti. Aradu, 25. Martiu nou, 1870. Directiunea asociatiunei nationale pentru cultur'a poporului român: Ioane Popoviciu Desseanu Petru Petroviciu. notariu directiunale. notariu directiunale.

Nr. 51.
Seria VIII.

Anunciu.

Pentru eternisarea memoriei seficitului si ne-vitatului barbatu alu natinnei, Georgiu Pop'a, fostu comite supremu alu comitatului Aradu, membru fundatoru, si vicepresedintele alu asociatiunei nationale aradane, — subscrise directiune a dispusu: a se serbá indatinatulu „parastasulu anuale“ sâmbeta in 2 Aprile nou, a. c. la 10 óre nainte de medieadi, in biseric'a româna catedrale greco-orientale de aicia.

Asisderea s'a deposu: a se tiené parastasulu si pentru reposatulu binefacătoriu alu asociatiunei Iov'a Cresticin pre 16 Aprile nou, a. c. in sambet'a florielor in biseric'a gr. or. din opidulu Siri'a.

La care serbări funebrale prin acésta se invita cu tóta onorea p. t. publicu romanu, si cu deosebire aderintii si amicilor reposatiloru barbatu zelosi ai natinnei nóstre.

Aradu, 25 Martiu nou 1870

Directiunea nationale pentru cultur'a poporului român :

Ioane Popoviciu Desseanu
directoriu secundariu.

Petru Petroviciu
notariu directiunale.

Varietati.

* * La directiunea financiale de aici a sositu unu avisu dela reg. ministeriu de finançie, prin care se incunoscintieza directiunea, ca si e seri i cei vecchi de argintu se primescu in pretiulu loru pâna la finea lui luniu c. n. din acestu anu.

Concursu.

Pentru ocuparea statiunei parochiali gr. or. din comun'a Certesiu, protopr. Gioagilui I se escrize concursu.

Emolumintele suntu: cuartiu libera cu gradina de legumi, dela 140 case, 160 mesuri de cucuruzu nesfarmat, dela fiesce-care lucratioru la topitorile de metalu reg. côte 40 xr. v. a. anuali, si venitulu stolariu.

Competitorii au a-si adresá documentele loru cuvintele la p. protopresbiteru tractualu Basiliu Piposiu in Hondolu pâna in 1 Aprile a. c. st. v.

Certesiu in 6 Martiu 1870.

Comitetulu parochiale.

(16—2)

Edictu.

Vasiliu Mitocu alias Isiu din Brasiovu, carele in 1867 su inchisu pentru crim'a de furtisigu in temnit'a Brasiovului, dara in 4/16 Octobre 1868 au scapatu cu fug'a din temnitia, si de atunci incóce facendu-se nevediutu au parasit u cu necreditintia pre legiu'ta sea sotia Ecaterin'a nascuta Vasiliu Colacea totu din Brasiovu, — este prin acésta citatu, că in terminu de unu anu si o di dela datulu presinté sa se infatisiedie inaintea subscrisulu la scaunulu protopopescu respectivu, căci la dincontra si in absenti'a densului se va pertractá si decide in sensulu SS. Canone ale bisericiei nóstre gr. or. procesulu divortiale incaminat u sotia lui.

Brasiovu 6 Martiu 1870.

Iosifu Baracu
Protopopu gr. or. alu tract. I-iu
alu Brasiovului.

Burs'a de Vien'a.

Din 21 Martiu (2 April.) 1870.

Metalele 5%	61	Act. de creditu 263	80
Imprumut. nat. 5%	70	80	Argintulu 121
			25
Actiile de banca	723		Galbinulu 5
			86